

Kratko premirje v Šangaju - Mussolini obiskal papeža

JAPONCI PRIVOLILI V KRATKO PREMIRJE, KI SE JE
PRIČELO V PETEK ZJUTRAJ. — ŽENSKÉ, OTROKE
IN RANJENCE BODO ODPELJALI IZ OGROŽENE-
GA KITAJSKEGA DELA MESTA. — PRIPRAVE ZA
JAPONSKO OFENZIVO.

Šangaj, Kitajska. — Po posredovanju nekega višjega angleškega častnika in nekega francoskega misijonarja so Japonci privolili v kratko premirje, ki je stopilo v veljavo v petek zjutraj ob 8. uri. To premirje pa nikakor ne znači, da je kako upanje na konec sovražnosti, marveč se nasprotno pričakuje, da se bodo s podvojeno ljutostjo obnovili boji po njega preteku. Namen premirja je namreč ta, da se da prilika tistemu prebivalstvu v kitajskem delu mesta, katero se ne udeležuje v bojih, umakniti se iz ogroženega distrikta. V prvi vrsti pridejo v poštev ženske in otroci, katere so v številnih truhlih izvažali v petek iz mesta. Dalje so se odpravili v ta del mesta, ki je stal skozi dva tedna pod neprestanim ognjem, zdravilni in bolniške strežnice, da nudijo pomoč ranjencem in bolnikom in jih odpravijo na varno. Kako dolgo bo to premirje trajalo, še ni objavljeno. Gotovo pa je, da bodo takoj po njega poteku pričeli Japonci s svojo pripravljeno generalno ofenzivo proti Kitajcem. Vojaška ojačenja stalno prihajajo z ladjami iz Japonske, o gibanju čet pa vlada stroga tajnost.

Na isti način pa se ojačujejo tudi kitajske čete. 19. kitajski armadi, ki je imela doslej v skrbi obrambo mesta Šangaj, ste prišli iz Nankinga na pomoč dve diviziji. Iz mesta Honkong pa je prispelo 19 vojnihi aeroplanov, poleg tega pa tudi velike denarne svote v vojaške svrhe, ki so jih mesečni prostovoljno prispevali.

Morala v kitajski vojski se je tako izboljšala, da Kitajska enake še ne pozna. A tudi civilno prebivalstvo je postalo bolj zavedno, korajžno in tudi patriotično, da se mnogo močnejša prostovoljno v vojaško službo. K temu razpoloženju mnogo pripomorejo kitajski časopisi, ki prihajajo tekom zadnjih dni z naravnost gorostasnimi novicami na dan. Tako pišejo o Japoncih, da so pravi divjaki, ki kar zakoljejo vsakega Kitajca, ki ga najdejo; dalje, o uporih v japonski vojski in sijajnih zmagah kitajskih čet se pišejo čele strani. Tujezemci se takim novicam smejejo, Kitajci jim zvesto verjamejo.

POSVETITEV NOVEGA ŠKOFA

Chicago, Ill. — Kardinal Mundelein je v sredo objavil, da bo 23. februarja posvetil v škofa Very Rev. Msgr. Stanislas Bona, kateri bo nato prevzel škofijo v Grand Island, Nebr. Novega bodočega škofa je za to mesto nedavno imenoval papež. Do zdaj je bil župnik dolga leta pri cerkvi sv. Kazimirja na 22. in Whipple cesti, kjer je tudi koš deček obiskoval ljudsko šolo.

MUSSOLINI- JEV OBISK

Vatikan sprejel Mussolinija z vsem sijajem. — Pogovarjala sta se s papežem sama nad eno uro.

Rim, Italija. — V četrtek dopoldne se je izvršil dolgo pripravljeni obisk italijanskega diktatorja Mussolinija pri papežu Piju. Prvikrat se je zgodilo zdaj, da je Mussolini osebno govoril s papežem, in bil je ta obisk tudi prvi, ki ga je kdaj predsednik vlade v zgodovini zedinjene Italije izvršil pri papežu.

Ta obisk smatrajo zgodovinsko važnim in z njim se je tudi končno javno zaključil spor, ki je pred nekaj časom vladal med Vatikanom in Rimom. Značilno je, da je ravno na dan tega obiska minulo tri leta, odkar se je podpisala takozvana lateranska pogodba, s katero je Italija priznala suverenost papeža kot svetnega vladarja in je z njo prenehal biti papež jetnik, ki ni smel prestopiti mej vatikanskega mesta.

Mussolinija je Vatikan sprejel z vsem sijajem. Odpeljali so ga v papeško knjižnico, kjer ga je pričakoval papež. Mussolini se je priklonil in poljubil papežev prstan, na kar sta ostala oba sama, za zaprtimi vrati, v pogovoru, ki je trajal eno uro in pet minut.

RAJSKO MESTO

Torrington, Wyo. — Tukajšnje mesto tvori v sedanjih časih tako izjemo, da bi zaslužilo, da bi se ga dejalo v okviru V proračunu za letošnje leto se namreč ne nalaga prebivalstvu niti za en cent davka. Tekom zadnjih dveh let pa so bili mestni davki nižani za 50 odstotkov. V resnici bela vrana; tukaj tako vzorno gospodarstvo, druga mesta pa skoraj vsa bankrot. Dohodke za svoje tekoče stroške dobiva mesto iz mestnih svetilnih in vodnih naprav in poleg vsega drugega je tekom zadnjih dveh let znižalo ceno za elektriko za 15% in zraven je še svoje dolgeve plačalo.

IZSLEDIL SVOJEGA NAPADALCA

Chicago, Ill. — Od septembra 1930 je imel P. Tezza oč odpote. Tedaj je bil namreč napaden in oropan \$1800. Ravnal se je po grožnji napadalec in dogodka ni naznanil policiji, z verno pa je sam izsledoval in opazoval. Preteklo sredo se mu je dolgi trud posrečil. Na nekem avtomobilu se je videl voziti enega napadalec. Zaznamoval si je številko avtomobila, zavezo naznanil policiji, ki je nato izvršila aretacijo nad nekim M. Fabborekinjem.

MESTO, KI GA JE PORUŠIL POTRES

Pogled na mesto Santiago, Kuba, v katerem je pred nekaj dnevi povzročil potres ogromno škodo. Po čudnem naključju je bila izguba na človeških življenjih v primeri s strahovitim razdejanjem, malenkostna. Ubitih je bilo namreč samo deset oseb.

RAZPRAVE O OROŽJU

Sedmorica velesil kontrolira celi svet.

Zeneva, Švica. — Na tukajšnji razorožitveni konferenci se vsestransko izmenjujejo mnenja. O svojem stališču so se izrazile vse sedme svetovne velesile, namreč Zed. države, Anglija, Francija, Italija, Nemčija, Japonska in Rusija. Te velesile kontrolirajo takorekoč celi svet in k čemur se one odločijo, bo tudi držalo. Na konferenci so sicer navzoče tudi manjše države, ki lahko izrazijo svoje ideje in dajo razna priporočila, a težko, da bi mogle izpremeniti glavni obris, ki so ga načrtale velike države. Točke, ki so pri razpravah glavne, so sledeče: 1. Vojne naj se napravijo malo bolj človeške s tem, da se prepreči bojevanje s plini, bakterijami in orožjem, ki povzroča požare. 2. Odprava raznih vrst ladij in aeroplanov, in 3. znižanje orožja. Glede zadnje točke stavi edino Rusija zahtev po popolni razorožitvi.

UČITELJ IN UČENEC UBITA

Munice, Ind. — Pri preizkušnji nekega aeroplana sta treščila na zemljo z višine tisoč čevljev pilot P. S. Peters, ki je bil že dve leti instruktor v tukajšnji avijatski šoli, in neki učenec, ki se je vozil z njim. Bila sta oba na mestu ubita.

FRANCIJA — ZAVEZNICA JAPONSKO

London, Anglija. — Z velikimi črkami na prvi strani sta tukajšnji list Daily Express vprašanje: "Ali ima Japonska kakor evropsko zavezništvo?" — Dalje izvaja, da bi Japonska gotovo ne zavzemala tako dovratnega stališča, ako bi ne vedela, da ima v Evropi neko močno zavezništvo. Z gotovostjo se tudi domneva, da Francija financira japonska naročila za municijo. To se vidi iz tega, ker so se dvignile cene delnic francoskih municijskih tovarnic. — Ni čudno torej, da se Liga narodov, v kateri ima Francija glavno besedo, tako oklepa, nastopiti proti Japonci.

KRIŽEM SVETA AKTIVNOST TURČIJE

Havana, Kuba. — V tukajšnjem bližnjem mestu Marianao so neznani zlikovci podtaknili bomba pod poštno in brzojavno poslopje, ki je eksplodiralo v sredo ponoči ter povzročilo na poslopju precejšnjo škodo.

London, Anglija. — Iz mnogih evropskih držav prihajajo poročila o sneženih viharjih in strahovitih mrazu, vsled katerega je več oseb izgubilo življenje. V Londonu je v sredo zapadel prvi sneg te zime.

Manila, Filipini. — Semkaj je prispela manjša skupina žensk in otrok, ki so se umaknili v varnost iz ogroženega mesta Šangaj. — Pripovedujejo, da namerava še več ameriških žensk in otrok odpotovati od tam.

Kairo, Egipt. — Trije aeroplani kraljeve zračne armade so bili pretekli teden na poletu preko sirjske puščave prisiljeni pristati vsled snežnih metežev. Reševalni oddelki pa so jih spravili na varno.

Jackson, Ky. — Neki federalni prohibicijski agent je v družbi peterih policistov vdrl na stanovanje L. Barnetta, da bi tam napravil preiskavo. — Moč pa se je surovežem najbrž kaj upiral in ti so mu po suhaškem običaju enostavno pogнали kroglo v glavo. Vseh šest bo prišlo pred sodišče.

GLEDIŠČE BOMBARDIRANO

Gary, Ind. — V "alley" v ozadju gledišča na 5. Ave. in Broadway je v sredo zvečer s silnim pokom eksplodirala bomba, ki pa je več škode napravila okoliškim poslopjem, kakor gledišču samemu. Eksplozija se je sicer slisala v gledišču, v katerem je bilo okrog 800 ljudi, a ne tako močno, da bi povzročila zmešnjavo, in predstava se je neprekinjeno nadaljevala. Vzrok za napad vidijo v tem, ker je to gledišče ustanovljeno na takozvanem kooperativnem sistemu, namreč, da je last njegova uslužbenec, ki si tudi razdeljuje dobiček. Ker na ta način bolje izhajajo, se tudi niso uklonili pritisku unije, da bi se ji priključili.

Delo, da se Turčija okrepi in stopi v Ligo narodov.

London, Anglija. — Turčija je na potu, da se razvije s pomočjo Anglije in Francije v močno velesilo, ki bo imela pod seboj celi Orient. Kakor se namreč čuje, je Anglija pri volji, da se odpove mandatu nad Palestino in Egiptom, Francija pa mandatu nad Sirijo, pod pogojem, da se te dežele združijo s Turčijo in da nato tako okrepljena Turčija pristopi v Ligo narodov kot članica. Kemal paša, sedanjí predsednik turške vlade, baje ni nasproten tem načrtom.

POMLADNO VREME

Chicago, Ill. — Po par dneh trde zime se nam je preteklo sredo zopet prismetljajala prava pomlad. Toploter je zlezal navzgor do 60 stopinj. V četrtek zjutraj je sicer sledil hud naliiv z viharjem, a je kljub temu vladalo čez dan še naprej toplo vreme. Ohladilo se je šele pozno popoldne in nastopila je zopet zima.

ZOPET ENA BANKA ZAPRTA

Rockford, Ill. — V sredo je ustavila poslovanje Rockford National Bank, ki je bila največja banka v državi izven Chicago. Vloge pri njej znašajo nad pet milijonov dolarjev. Direktorji so izjavili, da je bil storjen ta korak v svrhu, da se obvaruje imovina.

IZPREMENLJIV TRG

New York, N. Y. — Pretekli četrtek je na tukajšnji delniški borzi bil zopet po dolgem času vesel dan. Cene delnicam so namreč rapidno rastle tako da so šle povprečno navzgor od dveh do sedem točk. Povod za ta porast je dal predlog Hooverjeve administracije, ki ga podpirate obe stranki v kongresu. Predlog bo sicer, ako bo sprejet, povzročil malo inflacijo, vendar pa, ako se sodi iz tega, kakor je vplival na trg, bo imel ugodne posledice na gospodarske razmere. — Predvsem bo dal bančam pod veliko lažjimi pogoji posojila, kakor so jih dobile do zdaj.

Iz Jugoslavije.

KAKO SKRBE V LJUBLJANI ZA UBOŽCE. — VELIKI ARHITEKT JOŽE PLEČNIK. — POŽARI. — SMRTNA KOSA. — RAZNE NEZGODE, NESREČE IN DRUGO IZ STARE DOMOVINE.

Skrb za rcveže v Ljubljani. — Veliko je delo, ki ga je v dobren načrt Nemca in ne Slo-šila stolna Vincencijeva kon-ferenca v preteklem letu. Kon-ferenca je imela 19 delavskih preureja Ljubljana, sredi-članov, ki so zbirali darove za šče Slovenije. Skoro vse nove reveže in stalno občevali z u-stavbe, ki se grade v Ljublja-božci. Konferenčni člani so ni in tudi po drugih mestih, se napravili v celem letu 1054 grade po Plečnikovem načrtu. obiskov pri ubogih. Z rednimi Naj na koncu omenimo še to, mesečnimi prispevki je bilo da je Plečnik ne samo velik podpiranih veliko oseb. Koliko in slaven arhitekt, ampak je je pa tudi takih, ki so dobili tudi velik katoličan.

Ogenj

Prebivalce Trnja pri Breži-cah je nedavno prestrašil ru-deči petelin, ki se je pokazal na hlevu posestnika Jožeta Vogleza. Vaščani so prihiteli na kraj požara, ko je bil že ves hlev v plamenih. Gospodar je hotel, da bi reil vsaj živino, a ko je hotel v hlev, se zru-ši strop in pokoplje pod seboj tri konje in dve kravi. Ogenj se je naglo širil in v trenutku sta bili v objemu plamenov še kolarnica in skedenj. Prihiteli so gasilci, ki pa niso mogli dru-gega pomagati, kakor da so ogenj omejili, da se še dalje ni razširil.

Smrtna kosa

V Zalotičju pri St. Jerneju na Dravskem polju je umrl Janez Turk, orožniški stražmoj-ster. — V Mariboru je umrl Anton Rorer, davčni upravi-telj. — V Stožicah je umrl M. Avbelj, upokojeni železničar. — Na Rečici ob Savinji na Stajerskem je umrl Fran Ban-ko, visokošolec.

Nesreča

V Šemrakovski mizarski de-lavnici v Ljubljani je 23letne-mu mizarskemu pomočniku Francu Rupniku stroj za obla-nje posnel prste leve roke.

Rešen

Kmet Ivanuš Andrej iz Gre-dice pri Klanjcu se je na vozu peljal iz Lovenjke. Ko je šel z vozmom čez noko plitvino Sotle, je narasla voda spodnesla voz in kravi, ki sta bili v voz vpre-ženi ter vse skupaj nesla proti bregu, kjer se je k sreči vse skupaj ustavilo pri neki vrbi. Kmet je priključil sosedo na pomoč, ki so rešili njega in kravi gotove pogibelji.

Obsojen

Pred novomeškim sodiščem je bil obsojen na eno leto ro-bije in na dveletno izgubo častnih pravic kočar Janez Kastigar iz Starega brega, ker je zažgal svojo kočo, vsled česar bi kmalu zgoreli štirje so-sedovi otroci in je bila cela vas v nevarnosti.

Nesreča v gozdu

France Kolednik, viničar iz Gruškovec, je v gozdu podiral buke. Pri tem mu je padla bukev naravnost na nogo in mu obe v bedrih zlomila. — Zdravi se v ptujski bolnici.

AMERIKANSKI SLOVENEČ

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

The first and the Oldest Slovene Newspaper in America.

Established 1891.
Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Published By:

EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.
Telephone CANAL 0098
Naročnina:

EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.
Phone: CANAL 0098

Subscription:

Za celo leto.....\$5.00	For one year.....\$5.00
Za pol leta.....2.50	For half a year.....2.00
Za četrt leta.....1.50	For three months.....1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto.....\$6.00	For one year.....\$6.00
Za pol leta.....3.00	For half a year.....3.00
Za četrt leta.....1.75	For three months.....1.75

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list.—Za zadnje številke v tednu je čas do četrta dopoldne.—Na dopise brez podpisa se ne ozira.—Rokopisov uredništvo ne vrača.

POZOR. — Številka poleg vašega naslova na listu znači, do kdaj imate list plačan. Obnavljajte naročnino točno, ker s tem veliko pomagate listu.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

S. D.:

Al Smith zopet kandidat

Al Smith je podal odkritosrečno izjavo o svojem stališču v demokratični stranki. 1928 je bil predsedniški kandidat. Ni bil izvoljen, vendar je on, kar on čisto pravilno povdarja, še vedno voditelj demokratične stranke. Je torej velike važnosti, kako stališče bo zavzel v narodni demokratični konvenciji. Pogosto so že trdili, da bo Smith zopet kandidat to leto, in ker ima velik vpliv in veliko pristasev, je moral svoji stranki pojasniti svoje stališče. To je storil sedaj, štiri mesece pred konvencijo. Pokazal se je kot odkritosrčen, pošten bojevnik. Za njega bi bilo bržkone koristnejše, če bi bil s svojo izjavo počakal. Toda on se je odrekel temu strategičnemu hasku. On je kratkotalno povedal svojim tekmecem, kaj naj od njega pričakujejo, da lahko uredi svojo kampanjo. Ni nikakega dvoma, da mu bo ta odkritosrečni korak pridobil mnogo prijateljev.

V svoji izjavi povdarja Smith, da ne bo vodil nikake kampanje, da bi si pridobil delegate za narodno konvencijo, da bo pa sprejel nominacijo, če mu jo konvencija ponudi. Tudi v tem oziru je Smith ravnal popolnoma korektno. On ve, kakor ve vsak drug demokratični kandidat za predsednikovo mesto, da ima to leto jako sijajno upanje na zmago. Ne samo demokratije, tudi republikanci so mnenja, da ima demokratičen predsedniški kandidat zmago takorekoč v žepu. Nikdo ne bo torej Smithu zameril, če je pripravljen nominacijo sprejeti, ker ga smatra demokratična stranka kot svojega voditelja.

Ce je pa njegova kandidatura v korist demokratične stranke, je pa seveda drugo vprašanje. Da bi se dal na to pravičen odgovor, treba vzeti v poštev volitve iz l. 1928. Trije vzroki so, ki so porazili takrat demokratičnega kandidata. Glavni vzrok je bil, da je Smith katoličan, drugič njegovo stališče glede prohibicije, tretjič pa takratno razširjeno mnenje, da bo demokratična administracija končala prosperiteto in vrgla Državo v gospodarsko depresijo.

Slednje ne pride v poštev pri sedanjih kampanjih. Ljudstvo se je prepričalo, da republikanska administracija ni nikaka garancija za prosperiteto, marveč da nastopijo tudi pod režimom "Grand Old Party" depresije, ki so prav katastrofalne. Po izpadu volitev v kongres zadnjega leta in po izpadu nadomestnih volitev je jasno, da Smithovo stališče napram prohibiciji ne bo njemu toliko škodovalo, kakor mu je škodovalo pred štirimi leti. Številni suhačev se vedno bolj in bolj krči, nasprotniki prohibicije vedno naraščajo.

Ostane torej samo še versko vprašanje. Če analiziramo volitev v l. 1928, ne moremo nikakor ugotoviti, koliko volilcev je glasovalo proti Smithu radi njegove katoliške vere, in koliko iz raznih drugih vzrokov. Brez skrbi pa lahko rečemo danes, da je takrat odločeval verski moment. In tega so izrabili republikanci. Metodistiški, presbiterijanski, episkopalni ministri so izrabljali versko in prohibicijsko Smithovo stališče z vsjo brezvestnostjo, grmeli so na prižnicah, češ da je Smith nekaj odposlanec Rima, da bo spravljal Zed. države pod papeževo oblast. Preprosto, navadno ljudstvo je verjelo svojim pridigarjem. Ta kampanja se je vodila povsod, ne samo na neizobraženem jugu, marveč tudi v velikih industrijskih mestih. Je to sramotno, to priznavajo sedaj tudi nekateri, vendar dejstvo obstaja. Kar so hoteli, to so dosegli. Sra-

mota je bila to za ameriški narod. Ni pa nikakega dvoma, da se bodo republikanci poslužili istega orožja, če bo Smith nominiran kot predsedniški kandidat.

Pri zadnji volitvah se je nekako ugotovilo, da katoličan ne bo nikoli izvoljen predsednikom Zdr. držav. Je to žalostno, obžalovanja vredno — to pravijo tudi protestantovski časniki — da je tako. Je obžalovanja vredno, ker nasprotuje to črki in duhu naše ustave. Kljub vsemu je to tako, in s tem dejstvom moramo računati. Poskusili smo l. 1928, rezultat je bil poraz. In lahko trdimo že danes, da bi bilo jako nesmiselno, jako nespametno, ko bi demokratična stranka, ki ima letošnje leto največje upanje na zmago, obnovila svoje poskuse iz l. 1928.

IZLET V MILWAUKEE
"LUCKY JADE"

Chicago, Ill.

"Zdaj nas pa v u' piš, kranjska dežela, zdaj gremo v Ljubljano!" so kričali fantje ko so šli k vojakom. Podobno smo v duhu klicali mi, ko smo se v nedeljo popoldan 24. jan. odpravili v Milwaukee. "Mi" pomeni Mrs. Sagadin, njena slabša polovica Mr. George Sagadin, sofer Tine, župnik Rev. Urkanar, in podpisani. Ker smo vsi težo primeren razdelili, je fordek lepo tekel skozi do Milwaukee, ne da bi nam bilo treba "tires" spreminjati. Še hitreje kakor lizika je pa tekla čas. Spotoma smo rešili vsi ameriško in precejšen kos svetovne politike, in ko je bilo vse to opravljeno, smo se domislili, da gremo v Milwaukee gledat predstavo slovenske milwaukee mladine, "The Lucky Jade". Za slučaj, da bi nas kdo tam poklical med dejanji na oder in zahteval "spič", smo se nenkrat vsi začeli pripravljati, kaj bomo povedali po slovensko in po nemško, kriz je pa bil, ker nas potem nihče ni poklical na oder. Ustavili smo se v Milwaukee pri bratu našega Mr. Sagadina. Ta prijazna in gostoljubna družina nas je tako lepo sprejela in nam naravnost kraljevsko postregla, tako, da se z nobeno besedo popisati ne da. Se ne zgodi mnogokrat v življenju, da bi človek prišel v tako hišo.

Ko je prišel čas za predstavo, smo se vsi, skupaj odpravili v South Side Turner Hall, ki je bila že popolnoma natlačena, zbrano občinstvo pa vse v slovesnem razpoloženju. Kako pa tudi ne! Začetki se je imela predstava, ki je pokazala cvet milwaukee slovenske mladine. Bilu sto fantov in fantičkov, deklet in dekličkov je sodelovalo v tej ogromni produkciji, deloma na odru, deloma pred odrom v orkestru, ki ga je nekako pred letom dni organiziral Mr. John Paulich, zmožen, priden in skrajno požrtvovalen slovenski kulturni delavec v Milwaukee. Koliko dela je moral imeti predno je vse te mladice tako dobro izuril za tako velikansko predstavu, si malokdo lahko predstavlja. Največje plačilo je žel gotovo, ko je ta večer vihnel taktilsko, ki je iz številnega orkestra izvajala glasove, za ka-

tere bi mu bilo marsikako večje gledališče zavidno. Njegovo plačilo je bilo tudi številno občinstvo, ki je z največjo napetostjo sledilo celi produkciji. Je bil jubilejni večer za delo Mr. Paulicha in Jugoslovanski orkester. Nič manj jubilejni večer pa ni bil za Mr. Johna Bismarck — je pristen Slovenec, če tudi ima trdi nemško ime, — ki je vodil in vadi dramatsko delo opere; enako je bil ta večer krona uspeha za Miss Josephine Novak, pianistko v orkestru, ki je bila odgovorna za lepo petje na odru. Če se kje slučajno prime, da kateri fantiček ne more spotoma ustrahovati kake strune, ki se mu odvija na gosli, ali kakšen pevec ali pevka v razburjenju sili višje iz pravega tona, ali ne more pravočasno začet, ali kakšen igralec pride par sekund prepozno na oder, taka neizogibna malenkostna pomanjkljivost pri taki velikanski, dobro zamišljeni in dobro izvedeni enkratni prireditvi nikakor ne pride v poštev. Čudili smo se — saj poznamo naše razmere — kako je bilo mogoče tako obsežen nastop privedi do tolike polnosti v vseh ozirih. Je bil velik večer za 780 milwaukee in west-ališko slovensko naselbino, ki najbrž kaj podobnega še ni doživela nikoli prej in morda nikoli več ne bo. Je bil tudi velik večer za vse Slovence v Ameriki; kaj podobnega se ne dogaja povsod in tudi ne vsak dan. Vse slovensko časopisje tej predstavi še od daleč ni posvetilo toliko pozornosti, kakor bi po pravičnem moralo. Za kake vsakdanje igre beremo po navadi po cele kolone poročil brez kraja in konca, o tej predstavi pa, ki je zahtevala najmanj toliko združenega dela kakor pet dolgih iger ali pet običajnih koncertov in tudi nudila najmanj petkrat toliko užitka za 50 centov vstopnine, je bilo do sedaj, po dveh tednih, razmeroma vse premalo poročano. Četudi je bila predstava v angleščini, ne smemo pozabiti, da je bila predstava slovenske mladine, ki ni sama kriva, da ji je angleščina največkrat mnogo bližja kakor slovenščina. Isti voditelji, ista mladina se po navadi trudi, da poda slovenske igre in slovenske pesmi; če si včasih izvoli angleško pesnjo, kjer je takore-

koč v resnici doma, ali naj bodo tedaj naši poročevalci in naši listi skopi s priznanjem, ki je krvavo zaslužen!

Zaradi omejenega prostora skoraj ni mogoče podrobno pisati o številnih posameznikih, ki so nastopili v operi. Vsi so opravili dobro, posebno pa so nam ostala v spominu imena: Joseph E. Kuszyński, Josephine M. Jaklich, Jeanne M. Turk — ta je imela prvo in glavno vlogo, in Mary M. Tamse. Tudi nastop "arabske" plesalke Frances Zubick je bil jako primeren. Naš Ludvik Skala je imel glavno moško vlogo. Ker je celo zadnje leto dosledno uhajal v Milwaukee, namesto da bi se vestno držal našega domačega zbora, naj ga pa sedaj kdo drug hvali, če ga hoče.

Milwaukee naselbina se je z omenjeno prireditvijo postavila veliko bolj, kakor se na splošno morda sama zaveda, in kar se naše družbe iz Chicago tiče — razen omenjenih so prišli iz Chicago še drugi — smo hvaležni za izredni užitek, ki smo ga imeli ta nepozabni večer v Milwaukee. Seveda bi morda lahko videli in slišali kaj podobnega v kakem gledališču v chikaškem downtown, pa to bi ne bila produkcija slovenskih moči, — in ravno v tem je za nas velikanska razlika.

Po predstavi so nas Sagadinovi zopet popeljali na svoj gostoljubni dom za nekaj časa, potem pa je naš sofer Tine (Frank Augustine) pritisnil na "gas" in ob treh zjutraj smo si zopet v Chicago voščili lahko noč in dobro jutro, vse obenem. Kadar boste v Milwaukee zopet priredili kaj tako izrednega, velikega in dovršenega kakor je bila opera "The Lucky Jade", se pa, če Bog da, zopet vidimo.

Ivan Račič.

ČLANOM DRUŠTVA NAJSV. IMENA

Sheboygan, Wis.

Članom dr. Najsv. Imena se naznanja, da imamo v nedeljo 14. feb. skupno sv. obhajilo pri prvi sv. maši. Po sv. maši bo v dvorani zajutrek. Ob tej priliki bo prišel govornik iz Milwaukee z "Marquette Univerze". Prosi se torej vse člane, da se polnoštevilno udeležijo skupnega sv. obhajila, kakor tudi zajutreka, da ne bo gospod profesor sam v dvorani. Člani pridite v dvorano tudi pred sv. mašo, da tako skupno odkorakamo v cerkev. Dalje vas še opominjam, da greste vsi v sprednje klopi, da bo g. govornik odnesel od nas najlepše utise.

John Udovich, tajnik.

PETINDVAJSETLETNICA
POROKE

Pittsburgh, Pa.

Mr. in Mrs. Joseph L. Bahorich, sta dne 2. feb. obhajala v krogu številnih prijateljev in rojakov, v Slovenskem Domu, dan svoje srebrne poroke. Proslave so se tudi udeležile skoro vse članice Slovenske Ženske Zveze, odbor Slov. Doma, zbor pevskega dr. Prešeren.

Naj tukaj na kratko opišem življenje srebrnih jubilarcev. — Mr. Joseph L. Bahorich je bil rojen v Dolenci, fara Adlešič pri Črnomlju leta 1882 ravno na praznik sv. Jožefa. — Mrs. Barbara Bahorič je pa rojena leta 1883 v Zilja, fara Preloka. — Mr. Bahorich je prišel v Ameriko pred 30 leti in je ves čas v pittsburghski naselbini. Dne 2. feb. leta 1907 se je poročil z Barbaro Vranešič, v cerkvi Matere božje, 57 St. v Pittsburghu, Pa.

Mr. in Mrs. Bahorič sta imela 9 otrok izmed katerih živi še osem in dva med temi sta že oženjena oziroma omožena. — Podpisani jim iz srca želimo, da bi v zdravju in veselju dočakala jubilara še zlatega jubileja. — Pozdravljam vaju v imenu vseh udeležencev.

Matthew Balkovec.

PISMO IZ NOPEMING SARNATORIJA

Nopeming, Minn.

Zopet sem se namenil nekoliko napisati cenjenim čitateljem Amer. Slovenca, in sicer sedaj nekoliko bolj dolgo. — Najprej naj omenim, da je tukaj velika razlika med Jugoslovani in bolniki drugih narodnosti. Smo namreč tukaj zbrani bolniki vsakovrstne narodnosti, največ je pa Švedov in Finov, ki imajo, da pred vsem omenim, najlepše prostore. Nas druge pa porivajo iz enega kota v drugi. Kakor so bolniki v večini Švedi in Fini, tako so tudi bolniške postrežnice, ker se razen imen Johnson, Peterson, Hanson in zopet Johnson ne sliši. Kadar kak Šved kaj potrebuje, so takoj vse postrežnice pri njem. Kadar pa kdo naših kaj potrebuje, ni v njihovem obližju nikake prijaznosti in postrežljivosti je le za silo.

Ko sem prišel pred tremi leti sem v bolnico, sem imel le začetek jetike in so bila načeta le ena pljuča, druga pa še popolnoma zdrava. Tehtal sem takrat 160 funtov, danes tehtam samo 109. Krivda, da se je stanje boleznitako po slabšalo je to, ker me niso zdravili po novi metodi. Vtaknili so me k nekemu mlademu, komaj 15letnemu Švedu, kateremu so samo še rožički manjkali, pa bi bil popoln hudohec. Še nikdar me ni nihče tako "fiksali", kakor ta mladič. Ko sem dobil po pošti Amer. Slovenca, je od jeze skočil s postelje, strgal mi list iz rok in ga vrget skozi okno. Kaj sem hotel drugega kakor potpeti? Dolgo časa sem molčal in trpel, dokler ni bilo že vsega preveč. Čez štiri mesece so me prestavili v drugo boljšo sobo, kjer sem imel bolj mir. Bila je pa druga neprimlika, da smo morali spati tudi po zimi na prepihu in v hudem mrazu smo morali na prosto. Takrat sem se hudo prehladil in tudi zdravnik me ni posebno pazil. Po 6 mesecih se mi je stanje poslabšalo, da sem začel zgnubiti. (Dlje na 3. strani.)

Prijazen gost. — Ali bi ne hoteli priti k nam enkrat na večerjo?

— Z veseljem. Kdaj pa smem priti?

— Kadar hočete. Jutri, pojutrišnjem ali čez tri dni.

— Dobro, pa pridem jutri, pojutrišnjem in čez tri dni.

Postenjak. — Človek bi ne verjel, kako hudobni in podli so ljudje. Včeraj sem kupil kravato in trgovec je bil tako predrzen, da mi je podtaknil ponarejen bankovec.

— To je pa res nesramno.

— Da, in pomislil, koliko truda me je stalo, preden sem se ponarejenega bankovca odkrižal.

Draga stvar. — Tončko hočeš vzeti? To bo pa draga stvar!

— Zakaj?

— Ali si jo že kdaj gledal, kako je?

— Že dostikrat!

— Pa tudi takrat, ko ona ni videla, da jo gledaš?

Rekord. — Jaz sem mislil, da bo vaš sin s svojim novim motorjem dosegel kakšen nov rekord!

— Saj ga je! Letos je bil že devetkrat v bolnišnici.

Premalo dote. — Ona: To rej z očetom je že vse urejeno?

On: Ne, še ni. Dejal je, da dobiš samo 5000, čeprav sem mu že večkrat povedal, da si mi dražja od lastnega življenja, ki sem ga zavaroval za \$10,000.

Da bo razumela. — Postati hočete torej moj zet.

— Ne, gospa, postal bi rad samo mož vaše hčere.

Profesorska. — Ukradena mi je bila zlata doza.

— Kaj nisi čutil roke v žepu?

— Seveda sem jo, pa sem mislil, da je moja.

Ribiška. — No, prijatelj, kaj praviš k mojemu lovu?

— Beži no, saj te je moja žena videla, kako si stopil iz trgovine, kjer prodajajo sveže ribe.

— Že res, toda povedati ti moram, da sem ujel danes toliko rib, da sem jih moral nekaj prodati.

Čudno. — Kako kaj gre trgovina?

— Zelo slabo, vsak dan moram doplačevati.

— Torej bi bilo boljše opustiti jo.

— Opustiti? Tebi je lahko govoriti tako, toda od česa naj potem živim?

TARZAN IN NJEGOVE ZVERI

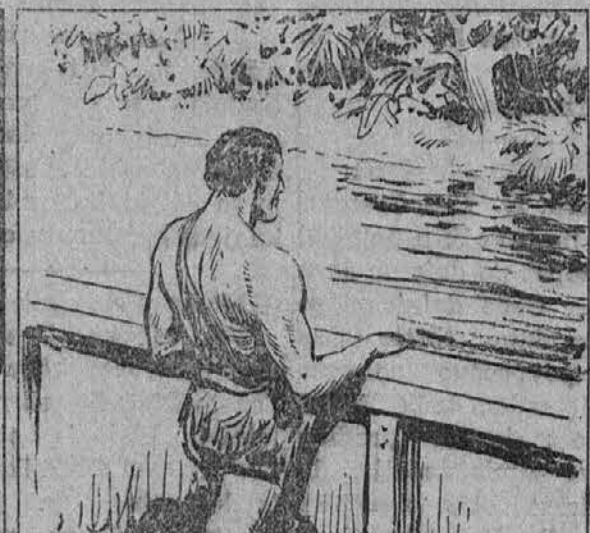
(66)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: EDGAR RICE BURROUGHS

V kabini, ki je spadala preje Pavlu na ladji Kincaid, je v miznem predalu tika-takala bomba na ura, ki jo je bil navil Pavel, kakor smo to videli v včerajšnjem delu te povesti. So to posebne ure, katerih kazalec se premice po posebnem mehanizmu. Ko pride kazalec na svojo točko, kakor je navita in nastavljena ura, takrat ta kazalec povzroči stik z bombažno žico, ki je zvezana z posebno električno baterijo. Ko pride do stika, zletijo električni tok po žici v bombo in ta užge smodnik.

Ta ura, ki jo je navil Pavel bi se imela steči že le drugi dan. Kmalu, ko je drugo jutro nastopil dan je prišel Tarzan na ladijin krov in razgledaval okoli. Bilo je čisto jutro. Oblaki se izginili raz neba, voda je bila mirna. Vse je izgledalo zelo idealno in pripravnost, za odpotovanje na morje. Tarzan je sklenil, da odpelje najprej h džungelskemu otoku, kjer je bil pravi dom goril. Hotel jih je vrniti v svoj kraj, ker živali so bile zveste in mirne, zato jih sklene, da jih popelje nazaj v njihov kraj.

Ostali mornarji so dobili od Tarzana zagotovilo, da jih ne bo naznanil oblastem radi družjenja z lopovom Rokofoffom, same naj ubogajo in vršijo svoje dolžnosti, kar tudi so. Veseli so bili, da jih ni nihče nadgledoval. Bili pa so seveda v vednem strahu med gosilami, ker se so se svobodno kretale po krovu. Vedeli so, da če katerega katere zagradi, da ji bo zmrznil v gorilski taci. Tako so potekale ure na ladji Kincaid na eni strani mornarjem in na drugi Tarzanu in njegovi družbi.

Mornarji so zakurili stroje in imalu je začela piskati para iz parnih siren. Naravnost so kompas in ladijin vijak je začel delovati in ladija je jela drseti po morski gladini. Najprej so se obrnili proti jugu, da tamkaj izkrcajo gorile in Tarzanovo džungelsko družbo, kakor je to bilo v načrtu Tarzana. Začuden so gledale gorile in panter ter tudi zamorec Mugambi, kako se to lepo pelje po vodi brez vsakega veslanja. V mali kabini pa se je kazalec bambuse ure bližal svojemu cilju.

KNJIGA

DOLENJSKA

je zanimiva za vsakega, posebej pa je zanimiva za Dolenjce, ker opisuje njih rojstne kraje kot mesta, trge in vasi. Slike kažejo dolenski kraji in trge, še iz Valvazorjevih časov dotedaj, kar je nadvse zanimivo zlasti za one, ki iz teh krajev prihajajo. Zato bi jo vsaj vsak Dolenjec moral imeti v svoji hiši, da bi vsaj njegovi otroci tu v Ameriki videli na slikah kraje, odkje prihajajo njihovi slovenski starši iz teh krajev. — Knjiga je lepa in stane \$1.50 s poštnino.

Naroča se od

KNJIGARNA AMER. SLOVENEČ

1849 West 22nd Street Chicago, Ill.

Baragov svetilnik

Tajnikov urad:
REV. B. AMBROŽIČ, c/o JOE KOBAL
1901 W. 22nd Street, Chicago, Ill.

Pionirjeva hvala o Baragi

Jos. Gregorič

Svet ne bo nikoli vedel za vse težave in trpljenje in nevarnosti, katerim je bil izpostavljen misijonar Baraga. kajti v svoji skromnosti in molčečnosti je vzel s seboj v večnost marsikako prezasluzno delo, ki bi povišalo njegovo svetno slavo. Njegova misijonska potovanja, ki so zapisana po divjih, zapuščenih pokrajinah, v najhujšem zimskem mrazu, se berejo kakor pravljice iz življenja kakega nadvladovca. Takih misijonskih potovanj, po sto, dve sto in še več sto milj, v mrazu, da je vse pokalo, so bila jako pogostna v njegovem misijonarskem življenju.

Dasi si je kar največ prizadeval, da bi odvrnil od sebe vsako pozornost, so vendar njegova monumentalna dela, za vse čase zapisana z velikimi črkami v zgodovini Gornjega Michigana. V posebno jasni luči vidimo Baragovo delovanje, ko ga hvalijo nekatoličani in taki, kojih zasebni interesi so bili ravno nasprotni z interesi misijonarja Barage. Njegovo sveto, plemenito življenje, ki je bilo polno samozatajevanja in žrtev, je premagalo končno vso zlobo in bigotstvo in posledica je bila, da so ravno ti spoštovali in vzljubili Barago.

Veliko takih slučajev je spravi na dan Rev. Dr. J. L. Zaplotnik, ki je posvetil leta in leta raziskovanju misijonskega dela naših slovenskih misijonarjev med Indijanci. — Naslednje objavljamo, ker mislimo, da ni bilo poprej še nikjer omenjeno.

Trgovec, indijanski tolmač in vladni uslužbenec, Mr. B. G. Armstrong, je objavil svoje spomine v knjigi naslovljeni "Early Indian History". Več kot pol stoletja, od l. 1840 naprej, je živel med Chippewa Indijanci od wisconsinemskem obrežju jezera Superior. Kot zastopniku in tolmaču za Indijance se mu je posrečila pogodba sklenjena v La Pointe l. 1854. V priznanje za to delo prepustili so mu Indijanci precej jako vrednega zemljišča, približno štirinajsko miljo, blizu ustja St. Louis reke. Bufalo, eden najbolj vplivnih chippewskih glavarjev, ga je posinovil. Armstrong je moral imeti jako velik vpliv med Chippewa Indijanci, kajti vlada ga je pozneje postavila, da je upravljal razne indijanske zadeve.

Armstrong je bil intimno znan z misijonarjem Barago in se je z njim pogosto razgovarjal o poganskih, indijanskih verah in vražah. O teh stvari naša seveda bila različnega mnenja. Ker so bile njegove informacije, kar se tiče misijonarjev, vedno iz prvega vira, je njegovo mnenje o katoliških in drugoverskih misijonih in "mučeniku" Baragi posebno važnosti. Njegovih slavošpevov katoliškemu misijonarju ne smemo smatrati kot kak predsodek, kajti nikakor ne moremo misliti, da bi on kot nekatoličan uredil svoje mnenje v korist katoliški veri. — Tvarina, ki jo imamo v mislih, vsebuje sicer neke manjše pomankljivosti (zgodovinsko opazkami v oklepajih), katere hočemo pa, da se bo vse prav razumelo, podati besedo za besedo.

Namen prvega pouka, ki je bil dan od belokožcev Indijancem, je bil, da so vtisnili v njihovo glavo in mišljenje potre-

bo, da opuste svoje dosedanje življenjske navade, da jih prirede sliče navadam belokožcev, da posnemajo zgled belega brata. Ker je spomin Indijanca takorekoč njegova knjiga, so pogosto govorili o bese-dah belokožcev, hranili so jih v svojem spominu, pazili posebno na vse zglede, ker te so hoteli posnemati. Hitrega opazovanja jim ni bilo treba dolgo čakati, da so videli, kako jih belokožci sleparijo, in takih zgledov niso mogli posnemati. Misijonarji in trgovci niso mogli teh slepariti, kateri so bili pod njihovim nadzorstvom, z ognjeno vodo, to je z žganjem se niso upijale njihove žene in sestre, vse to se je pa dogajalo med Indijanci, ki niso bili pod nikakim nadzorstvom; ti so kmalu videli, da tako življenje ni častno. — Pravi temelj indijanskega značaja se je na ta način omajal, Indijanci so gledali na belokožce kot svoje gospodarje; pričela se je degeneracija, in mesto da bi bili belokožci zboljšali moralo Indijancev, so jo pokvarili in pokončali.

Misijonarji so bili poslani med nje, da bi jih poučili glede bodočega življenja, po teh naukih, ki so se sicer razlikovali od njihovih lastnih, je bilo treba živeti, kajti reklo se jim je, če bodo po njih živeli, bodo v mnogih ozirih ravno taki ko beli ljudje, bodo imeli boljše hrano, boljše obleko, sploh se jim bo boljše godilo v mnogih ozirih. Težko je bilo za Indijance sprejeti te nauke, njihov nauk jim je bil izročén po tradiciji od roda do roda. Indijanci so pazili na svoje učitelje natančno: ni jih vzelo dolgo, pa so videli, da razni misijonarji niso bili nič boljši kot drugi trgovci, kar se je ti-kalo prodajanja in barantanja, mešetarjenja, kajti tudi so izmenjavali raznovrstne stvari od Indijancev za sladkor, kože itd.; sleparili so ravno tako ko drugi trgovci.

In ker hočem v teh člankih govoriti resnico, kakor je moja dolžnost, moram reči, da se morajo katoliški misijonarji izzvzeti od drugoverskih misijonarjev. Če trdim to, storim to, ker sem zvedel resnico od Indijancev samih, kako so z njimi trgovali. O misijonarjih drugih veroizpovedanj kaj takega ne morem reči. Sam vem izkušnje, da so drugoverski misijonarji mnogokrat prejeli obleko in druge stvari od do-

brodelnih društev, da bi vse razdelili med uboge in bolnike, pa so to stvari prodali. — Eden dogodek hočem omeniti, ki mi je osebno znan. Bilo je to v zimi l. 1853. Dogodek, ki kaže, da je ta, ki je tako učil, tudi sam živel po teh naukih. Bila je jako ostra zima; mnogo Indijancev je bilo jako revnih, posebno v Fond du Lac ob Superiorskem jezeru. Na nek način je zvedel Father Baraga, katoliški duhoven iz L'Anse Bay, v oddaljenosti nekako 250 milj, o njihovi revščini in pomanjkanju, posebno pa, da je bila ena vdova z več otroci jako bolna. Preskrbel se je z zdravili, kakršna je ravno mogel dobiti, in se podal na krpilj v najhujšem mrazu na pot. Sneg je ležal več čevljev na debelo. Okoli 20. jan. 1854 (bilo je pa 1853) sem odšel iz La Pointe v Ontonagon, nekako 90-milj od L'Anse. Sredi pota med La Pointe in Ontonagon sem srečal Fathra Barago na poti v Fond du Lac, da bi tam pomagal, kakor je rekel, revnim in potrebnim, in lahko rečem, da bi bil Father Baraga tam v snegu poginil, ko bi se ne-bila srečala. Krplji so se raztrgali, in nikakor bi mu ne bilo mogoče, da bi bil šel še dalje zaradi debelega snega. Postregli smo mu to noč, kakor smo najbolj mogli; moji možje so mu po-pravili krplje in ga spremljali drugo jutro na njegovi nevarni poti. Mesece pozneje sem ga zopet srečal, in mi je pripovedoval o svojem potu, da je našel to nesrečno, bolno družino; da jim je dal zdravila in poskrbel za njo. Ko je odšel in se vrnil nazaj, je družina že okrevala.

Ne omenjam tega dogodka z namenom, da bi pokazal razloček med misijonarji raznih veroizpovedovanj; omenjam ga samo, da konstatujem dejstvo za zgodovino. Vsako veroizpovedanje, ki ima mučenika, kakor je bil Father Baraga, se mora imenovati srečno, zakaj njegova moštost bi ga bila povsod vodila k takim in sličnim dejanjem. Mnogokrat so mi Indijanci pravili, da je taka ljubeznivost in dobro-srčnost, kakor sem jo videl pri Fathru Baragi, običajna pri katoliških misijonarjih. Ena stvar je gotova: Med tem, ko je prišlo deset misijonarjev drugih veroizpovedanj na enega katoliškega, se niti enemu ni posrečilo pridobiti si dobro voljo in srea Indijancev, ali da bi bili mogli ustanoviti župnijo, ki bi bila kaj štela. Katoličani so ustanovili obično in postavili cerkev na Magdalen-skem otoku pred več kot 200 leti, in ta cerkev še vedno stoji kot spomenik dela in truda Fathra Marquette. (To cerkev so imeli pomotoma za cerkev Fathra Marquette; ni nikakega znamenja za to. Dejstvo je, da je bila cerkev zidana od Fathra Barage, ki je oživil misijonsko postajo na Magdalen-

skem otoku. Noben duhovnik ni obiskal tega kraja tekem 160 let, ki so pretekla med duhovnikom Marquette in Barago.) Tako hvalo, ki pride od pionirja, ki si je s težkim delom in naporom preskrbel vsakdanji kruh, mora biti zaslužena. Njegova hvala katoliških misijonarjev sploh velja v prvi vrsti o naših slovenskih misijonarjih, kajti ti so ustanovili in oskrbovali razne indijanske misijone. Razun Barage so Indijanci častili in spoštovali imena Pirca, Škola, Čebulja in drugih.

Mr. Armstrong je osebno videl in poznal Baragovo delo. V svoji pravičnosti napram potomcem je odkrito povedal resnico brez vsakih predsodkov. Če bi mi katoličani, posebno pa mi Slovenci v prvi vrsti, poznali Barago tako, kakor bi morali, bi bila beatifikacija in kanonizacija škofa Barage kmalu gotovo dejstvo.

PISMA IN POZDRAVI BARAGOVIM ZVEZI

St. Mary's Church, Pueblo, Colo.

Prečastiti gospodi: Močno me veseli, da se toliko trudite za prebuge ideje Baragove Zveze. Tudi jaz bi bil zelo rad pričujoč na običnem zboru 28. decembra. Toda čas ne dopušta, oddaljenost tudi ne.

Pravični Bog je seveda brez nas že zdavnaj podelil zasluženost čast in slavo svojemu svetemu služabniku, škofu in misijonarju Baragi. Gotovo so svetovoznani misijonski svetniki vseh časov in krajev kleli k Bogu, naj tudi Barago postavi v njihove vrste, in ga povelja.

Dobro je, da vsaj nekaj vemo o njegovem trudnem življenju med Indijanci. Vendar, vse premoje je tega, kar vemo. Silno je bilo njegovo delo. Sveta brata Ciril in Metod, sv. Frančišek Ksaverij in drugi ga veselo pozdravljajo kot svojega vrstnika.

Si Slovenci si lahko po vsej pravici čestitamo, da imamo moža kot Barago. Privoščimo si čast, ki jo je pridobil tudi nam. Njegov vzvišen zgled je bil in bo krepka izpodoba delavcem v vinogradu Gospodovem. O, kako smo potrebni Naj Barago najiskrenejše z nami deluje s svojo pripravljenostjo pred trnom bojnim!

Sebi in svojemu narodni domo neizmerno koristilo, če zastavljamo v teh časih vse svoje zmožnosti v ta namen, da se prične Baraga kot svetnik častiti na naših altarijih po vsem svetu.

Baragovi Zvezi obilo uspeha in blagoslova božjega!

Vaš zaostali sodruknik
P. Ciril Zupan, OSB.

Calumet, Mich.

Velespoštovanj: Dobila sem Vaše pismo in vabilo na zborovanje Baragove Zveze. Prebrala sem pri sebi in opomnila, da bi bilo jako lepo, ako bi našo družstvo pristopilo k Baragovi Zvezi. Upam, da se bo dalo kaj storiti drugo leto. Čudim se, da tako malo pristopajo v Baragovo Zvezo. Pa izgovor imajo ta, da K. S. K. Jednota ni nič priporočila. Potem si na pomagaj!

Pozdravljam zborovavce!
Marija Gregorič.

Cumberland, Wash.

Castiti g. tajnik: Bog Vam povni, ki se toliko trudite za tako dobro stvar kot je Baragova Zveza. Zelo nas tu vse Slovence veseli, da se je tako lepo pričelo delo za večjo čast našega rojaka Barage.

Zelim mnogo napredka v letu 1932.
Marija Šinkovec.

Chicago, Ill.

Čenjeni Mr. Kobal: Naše društvo sv. Alojzija je izvolilo delegata Mr. Math Kremenca, da bo zastopal naša društva na zborovanju.

Zeleč Baragovi Zvezi kar največ uspeha pri lepem delu za beatifikacijo našega rojaka, ostajam z vdanim pozdravom,
Joseph Kremenec, tajnik.

La Salle, Ill.

Častiti g. tajnik: Naznanjam Vam, da je društvo sv. Družine št. 5. KSKJ, v jako slabem finančnem položaju, zato ne more poslati lastnega delegata na občni zbor. Zelim pa izreči zborovavcem svoje simpatije in poudarjamo, da se že napre strinjamo z vsem, kar bo ta letna seja ukinila v korist za povišanje Baragove časti.

S spoštovanjem in pozdravom,
Joseph Spelich, tajnik.

Forest City, Pa.

Čenjeni: Društvo sv. Jožefa, šte. 12, K. S. K. Jednote je na redni mesečni seji sklenilo, da vsled oddaljenosti ne more poslati zastopnika na občni zbor Baragove Zveze.

Vendar se čutimo z Vami eno in izrekamo iskreno željo, da bi ta občni zbor vzgal novega ognja med nami. Naj bi se zavzeli za delo pri Baragovi Zvezi mnogi, ki se dosedaj še niso. Naše društvo je z Vami. Tudi finančno bomo pomagali po najboljših močeh.

Obilo božjega blagoslova in uspeha!
Dečman, predsednik, Malečkar, tajnik

Chicago, Ill.

Mr. Joe Kobal, pom. tajnik B. Z.: Dobila sem od Baragove Zveze vabilo na letno sejo. Sporočam, da bo društvo Marije Cistege Spodetja zastopal sobrat Mr. John Mlakar.

Naše društvo želi Baragovi Zvezi mnogo uspeha.
Mary Anzelc, tajnica.

Detroit, Mich.

Čenjeni Mr. Kobal: Prejelo smo vabilo, naj bi tudi naša podružnica št. 9, Slovenske Ženske Zveze poslala delegatino na letno sejo Baragove Zveze, ako je mogoče.

Zal, moram Vam naznaniti, da to pot ne bo mogoče. Sicer pa vemo, da bo občni zbor ukinil vse najboljše v korist Baragove Zveze in njenih visokih namenov.

Najlepše pozdrave zborovavcem od mene in od celoga društva.
Theresa Caiser, tajnica.

Barberton, Ohio.

Spoštovani delegati (inj): Gotovo ste vsi navzoči emili misli. Naureč, kako se bi bil povzdignilo oz. pospešilo delo te Zveze, da se pride preje do zaželjenega uspeha. Vse kar se je ditalo o delovanju Zveze, vsi navzoči, so blagi in priporočljivi. Vse delovanje za ta namen je plemenito. Da bode pa trud te Zveze še bolj plodonosen, priporočamo vsi Bogu naš namen potom molitve, da nam On pokaže pravo pot, po kateri zamoremo doseči svoj cilj in željo našega ljudstva, da naj On podeli najvišjo čast svojemu zaslužnemu delavcu, našemu rojaku.

Zavedamo se, da je pri tem potrebna tudi finančna pomoč, zato je razpis članarine društvom in posameznikom, ki zamorejo kaj v ta namen darovati oz. prispevati, popolnoma na mestu in potreben. Zopet pa se me zavedamo, da ako ni božja volja in Njegove pomoči, ne bode tudi denar nič pomagal.

Zato svetuje naša podružnica št. 6, SZZ, da se še posebej priporoča vsem molitev k Njemu kateri edini nam zamore to našo željo uresničiti.

Pogzdrav
Frances Osaben, tajnica.

Sheboygan, Wis.

Čenjena Baragova Zveza! Glede običnega zbora Baragove Zveze se Vam naznanja, da so na zadnji mesečni seji članice našega društva se izrekle, da nam ni mogoče poslati zastopnice na letni občni zbor. Sklenile pa so, da naj odpišemo, da Vam želimo na tem zborovanju mnogo uspeha. Uredite kar najbolje veste, da bo prav in koristno Zvezi.

Bog blagoslovi Vaše plemenito delo! Najlepša hvala za vošilo in pozdrave. Želeč obilnega uspeha, Vas v imenu društva iskreno pozdravim
Johanna Mohar, tajnica.

POROČILO POMOŽ. TAJNIKA. Imena društev in posameznikov, kateri so pristopili v Baragovo Zvezo meseca januarja 1932.

1. Dr. Najsvetjeseja Imena — Euclid, Ohio, poslal Frank A. Hochevar 5.00
2. Dr. Cirila in Metoda, šte. 191, KSKJ, Cleveland, O., poslala Mary Vidmar 2.00
3. Dr. Sv. Družine št. 1, DSD, poslal Geo. Stovich 2.00
- John Stophik, Biwabik, Minn. 1.00
- Rev. J. Judnič, Denver, Colo. 5.00

Dohodki za januar 1932.

Jan. 5. A. Grdina, slike v Chicago	80.00
Jan. 5. A. Grdina, za knjige, podobne itd.	30.75
Jan. 5. Jos. Gregorič, knjige, podobne, itd.	5.49
Jan. 5. Joseph J. Kobal, knjige, podobne, itd.	11.05
Jan. 5. Father Leo, Grdinove slike, So. Chicago	27.50
Jan. 5. P. Bernard, Grdinove slike, La Salle, Ill.	10.00
Jan. 25. Posamezni podporni člani	6.00
Jan. 25. Članarina društev	9.00
Od leta 1931 (ne vpisano)	7.00

Skupni dohodki	\$186.79
V blag. Dec. 31, 1931	321.63
Skupna svota	\$508.42

Stroški za januar 1932.

Jan. 4. Jos. Gregorič, stroški	12.43
Jan. 4. Jos. Gregorič, stroški	38.40
Jan. 4. Jos. Gregorič, stroški	19.46
Jan. 12. Edinost Publ. Co.	20.00
Jan. 12. Arterast Studios, developing films	1.50
Jan. 20. Boston Library, photostats	1.00

Skupni stroški	\$ 92.79
Skupna svota	508.42
Skupni stroški	92.79

V blag. Jan. 31, 1932. \$415.63
Jos. J. Kobal, pom. tajnik.
Geo. Stovich, blagajnik.

Obnovite svojo naročnino za list pravočasno!

PLUMBARSTVO

Mi popravljamo vsa plumbarska dela. — Instaliramo kopalne, umivalne in kuhinjske sinke, toilete, po zmerni ceni. — Račune plačujete lahko na obroke.

Thomas Higgins

PLUMBING, GAS FITTING AND SEWERAGE

2313 So. Oakley avenue, Tel. Canal 0610. CHICAGO, ILL.

IZ SLOV. NASELBIN

(Nadaljevanje z 2. strani.)

ljati na teži. Tudi druge težave sem imel, katere sem potopil v zdravniku, ki se pa ni velik zmenil. Enako so se pritoževali drugi naši ljudje in ko je bilo menda teh pritožb preveč, je bil po dveh letih prestavljen drugam in menda celo odpuščen iz službe. Oslabl sem med tem časom tako, da nisem več mogel na noge. Ko je prišel drugi zdravnik, se je začel zame veliko bolj zanimati in me tudi prestavil v drugo boljšo sobo, boleznj pa le ni mogel zaustaviti. Septembra meseca so me napadle hude notranje bolečine. Na mojo prošnjo me je zdravnik poslal v St. Mary's bolnico v Duluth, Minn., ker sem mislil, da bo tam kaj bolje. Najboljšega zdravnika sem si preskrbel na svoje stroške, pa mi ni mogel več pomagati kot mi je nekoli-ko olajšal hude bolečine. Čez tri mesece sem prišel zopet nazaj v Nopeming, kjer me predstavljajo iz sobe v sobo. Noge me itak več ne nosijo in glasno govoriti ne morem že 5 mesecev. Tudi skoro jesti več ne morem, ker kar pojem, mi za-da hude notranje bolečine. — Dneve in noči se zvijam na postelji in zdravnik me večkrat obišče, tudi ponoči. Ako bi jaz imel tega zdravnika pred tremi leti, bi bil sedaj zdrav, ker vidim na lastne oči, koliko bolnikov pride sem, ki so tako bolni kakor sem bil jaz, in ko ga začnejo zdraviti po novi metodi, kakor mene niso, si kmalu opomore. Zame pa ni sedaj nobene pomoči več in le te-koža visi na meni brez mesa. Dne 28. jan. je preteklo leto, kar mi je umrla tukaj žena. Takrat sem bil še precej pri moči in sem ji večkrat kaj pomagal. Zdravnik mi je dovolil, da sem ji šel kupiti, kar si je želela. Ko sem nekoč šel iskati nekatere stvari v Duluth, ker jih tukaj ni bilo, sem prišel nazaj našel ženo mrtvo. Sedaj vse kaže, da se tudi meni bli-žajo resni časi. To pa rečem, da bodo moji zadnji dnevi vse drugačni, kakor so bili njeni, ker nimam v bližini žive duše.

Utrudil sem se ko to pišem, da mi pero pada iz rok. Pišem pa kar leže na postelji. Ako se mi stanje ne izboljša, sem prepričan, da je to moj zadnji dopis. Bodite pa prepričani, da sem vse po resnici napisal, kakor je bilo. — Srčen pozdrav bralcem tega dopisa in tega lista in če se kateri spomni name s kako dopisnico, naj mu Bog poplača. Mene bo to jako veselilo. Z Bogom.

Frank Arnich,
Nopeming Sanitarium, Minn.

DR. H. M. LANCASTER DENTIST

2159 West 22nd Street, (ogel Leavitt St.)
Tel. Roosevelt 3917
CHICAGO

POZVEDBA

Rada bi izvedela, kje se nahaja Anton Medved, katerega zadnji naslov je bil No. Washington, Pa., RFD. 71, Box 9, Rutler Co. Ako sam to čita, ali pa kdo drugi, naj sporoči njegovo naslov na Teresia Ramsak, 920 Clement St., Joliet, Ill.

DR. ALLAN J. HRUBY

Specijalist za pljučne in srčne bolezni
Tel. Rockwell 3364
Stanovanje: 1130 No. Lorel Ave.
Tel. Austin 2376, Chicago
Urad: 3335 West 26th Street
Uradni ure: 5 do 9 zveč razen sredi ob sredah 9 do 11 dop.; ob sobotah 1 do 4 pop.

Naznanilo in priporočilo

Našim cenjenim naročnikom in vsem našim rojakiom v Johnstownu in tamošnji okolici, Steeltonu, Forest City, New Yorku in Brooklynu ter drugih krajih po imenovanih državah, naznanjamo, da jih bo te dni obiskal naš novi potovalni zastopnik

Mr. Lawrence Leskovec, kateri je pooblaščen pobirati za list "Amer. Slovenec" naročnino, oglaševati, prodajati knjige in slov. plošče iz naših knjižarn in za iste naročila sprejemati, kakor tudi za vse druge zadeve v zvezi z našim podjetjem.

Cenjene naročnike in vse naše rojake uljudno prosimo, da mu gredo na roko v vseh ozirih in mu pomagajo po svojih močeh pri agitaciji za naš katoliški časopis. Mr. Leskovec se žrtvuje za dobro stvar, da pomaga katoliškemu časopisu — vi vsi pa pomagajte njemu!

Uprava "Am. Slovenca".

SKUPNO POTOVANJE

V STARI KRAJ

Za rojake, ki hočejo poceni in udobno potovati v stari kraj za Velikonoč, priredimo skupno potovanje na najno-vejšem in modernem parniku Franco-ske linije —

LA FAYETTE
15. marca 1932.

Tretji razred na tem parniku stane od New Yorka do Ljubljane samo \$94.25 in retur-karta pa \$174.—; \$5.— davka dodatno.

Potniki tega potovanja bodo dospeli domov par dni pred Veliko nedeljo. Potnikom, ki hočejo potovati s kakim drugim parnikom ali kako drugo linijo, ravno tako lahko postrežemo, ker zastopamo vse važne linije.

Za vsa nadaljna pojasnila se obrnite na

Leo Zakrajšek
630 — 9th Avenue,
NEW YORK, N. Y.

ZNIŽANE CENE TJA IN NAZAJ Do LJUBLJANE

IN NAZAJ PREKO HAMBURGA

\$174.00 V TRETJEM RAZREDU

(U. S. Davek Posebej)

Ta cena je zdaj veljavna na vseh naših parnikih.

Za navodila vprašajte lokalnega agenta ali

HAMBURG-AMERICAN LINE

177 N. Michigan Ave., Chicago

V SPOMIN
nepozabljenemu soprogu in očetu
Frank Hrovat

Leto dni je že minilo, odkar si Ti dragi soprog in oče odšel od nas v večnost. Vse je prazno in pusto, odkar Tebe ni med nami več. Ni je ure ne dneva, da mi nisi pred očmi. Ko so cvetele rožice, niso bile tako lepe, kakor takrat, ko si jih Ti obdelaval. Še ptički na vrtni ne pojejo tako sladko več. Vse se nam očitno zdi. V jeseni se vse posuši, ali ko pride ljuba spomlad, se vsa narava oživi, a le Tebe dragi soprog in oče odnikoder ni. A spomin na Te je v naših srcih vedno in bo ostal zavedno. Vedno se Te spominjamo vsi, ko smo Te videli na vrtni, katerega si s takim veseljem obdelaval — ali zdaj Te pa krije tuja zemlja in duša Tvoja se v raj u vesel in čaka našega snidenja, kakor nam to sv. Križ govori.

Spvaj in počivaj v miru in Gospodu — mi pa ostajamo... za Teboj vedno žalostni!
MRS. KAROLINA HROVAT, soproga in otroci.
La Salle, Ill., 10. febr. 1932.

WALTER SCOTT
IVANHOE
— ZGODOVINSKI ROMAN —
Prevedel Vladimir Levstik

Mont-Fitchet je vzel pismo iz prednikov roke in ga prišel brati. "Glasno beri, Konrad," je rekel veliki mojster, "in ti," se je obrnil k Izaku, "pazi na vsebino, ker te bomo zaslišali o njej."

Konrad je prebral pismo, ki je govorilo takole:

"Aymer, po božji milosti prednik cistercijske hiše Svete Marije v Jorvaulxu, želi siru Brianu de Bois-Guilbertu, vitezu svetega templskega reda, zdravje in naklonjenost kralja Bakha in Naše Gospe Venere. Kar se tiče našega sedanjega položaja, dragi brat, smo ujetnik zločinskih in brezbožnih ljudi, ki se niso ustrašili zadržati našo osebo in zahtevati, da se odkupimo. Pri tej priliki smo tudi zvedeli, kakšna nesreča je zadela Front de Boeufa in da si ti ušel s tisto zalo židovsko čarovnico, ki te je očarala s svojimi črnimi očmi. Srčno nas veseli, da si rešen; vendar te pa prosimo, da se varuješ zastran te druge endorske čarodejke; kajti zaupno nam zagotavljajo, da je veliki mojster, ki se prav nič ne meni za črešnjava lica in črne oči, prišel iz Normandije, da zavre vaše veselo življenje in vas kaznuje za vašo zlodejstvo. Zato te iskreno prosimo, da se paziš in te najdejo bodečega, kakor že Sveto pismo pravi: Invenientur vigilantes. In ker me je njen oče, bogati Žid Izak iz Yorka, prosil za pismo do tebe, sem mu dal to s seboj in ti resno svetujem, da, prosim te, da vzameš za dekle odkupnino, zakaj starec ti bo naštel iz svojih mošnja toliko denarja, da si lahko najdeš petdeset deklin ob bolj varnih pogojih, pri čemer se tudi jaz nadejam svojega deleža, kadar bova spet veseljavila kot zvesta brata, ne zaboj vinske čaše. Zakaj, kakor pravi Pismo: Vinum laetificat cor hominis; in Rex delectabitur pulchritudine tua.

Do tega veselega svidenja ti želim vse dobro. Dano v razbojniškem brlogu, ob uri jutranje. Aymer, Pr. S. M. Jorvolciensis.

P. S. Tvoja zlata verižica ni dolgo ostala pri meni; zdaj bo visela lovskemu tatu okoli vratu in držala piščalko, s katero žvižga svojim psom."

"Kaj praviš, Konrad?" je rekel veliki mojster. "V razbojniškem brlogu? Da, razbojniški brlog je najprimernejše bivališče za takega priorja. Ni čudo, da nas božja roka tepe, da izgubljamo v Sveti deželi mesto za mestom in se ped za pedjo umikamo nejevernikom, ko ima Cerkev take služabnike, kakor sta Brian de Bois-Guilbert in ta Aymer. — In kaj misliš o endorsko čarodejo?" je bolj potihem vprašal svojega zaupnika.

Konrad je (morda iz vaje) nekoliko bolje poznal jezik galantnosti kakor njegov starejši; na; pojasnil je mesto, ki ga veliki mojster ni razumel, kot izraz, kakršne rabijo posvetnjaki nasproti tistim, katere ljubijo par amours; a ta razlaga ni zadovoljila pobožnjakega Beaumanoirja.

"V tem se skriva več, nego ti slutiš, Konrad; tvoje prostodušje ni kos tej brezdanji pokvarjenosti. Rebeka iz Yorka je bila učenka tiste Miriam, o kateri si gotovo slišal. Takoj boš žul Žida samega, ki bo to priznal." Nato se je obrnil k Izaku in vprašal na glas: "Tvoja hči je tedaj ujetnica Briana de Bois-Guilberta?"

"Da, velečastni, hrabri gospod," je zajecjal ubogi Izak; "in kolikoršnokoli odkupnino morem siromak plačati za njeno prostost —"

"Tiho!" je rekel veliki mojster. "Ta tvoja hči je izvrševala zdravniško umetnost, kaj?"

"Da, milostni gospod," je že bolj zaupljivo odvrnil Žid; "vitezi in svobodnjaki, oprode in vazali bodo blagoslovljali božji dar, ki so ji ga nebesa podelila. Marsikdo lahko potrdi, da ga je ozdravila s svojo umetnostjo, ko se je bila vsaka druga človeška pomoč že izjavila; blagoslov Boga Jakobovega je bil nad njo."

Beaumanoir se je z zlovesčim nasmehom obrnil k Mont-Fitchetu. "Vidiš, brat," je dejal, "kakšne zanke nastavlja sovraznik, ki vse požira! Le glej, na kakšno vabo lovi duše in jim daje kratak pedenji zemeljskega življenja v zameno za večno zveličanje na onem svetu. Prav pravi naše blagoslovljeno pravilo: Semper percutiatur leo vorans. — V boj zoper leva! Dol uničevalec!" je nadaljeval, vihteč svojo skrivnostno palico, kakor bi izžival moči teme. "Stavim, da tvoja hči opravlja ta zdravljenja s pomočjo besed in pečatov, obeskov in drugih kabalističnih skrivnosti?" se je obrnil k Židu.

"Ne, velečastni in hrabri vitez," je odvrnil Izak, "ampak največ z balzomom čudovite moči."

"Odkod ima to skrivnost?" je vprašal Beaumanoir.

"Dobila jo je od Miriam," je oklevaje odvrnil Izak, "od Miriam, modre starke našega rodu."

"A, potuhnjeni Žid!" je rekel veliki mojster. "Mar ni bila to prav tista večša Miriam, ki je šel glas o njenih strahotnih čarovnijah po vseh kristjanskih deželah?" je vzkliknil in se pokrižal. "Njeno truplo so sežgali na grmadi in njen pepel so raztresli na vse štiri vetrove; in takisto naj se zgodi meni in mojemu redu, če ne napravim z njeno učenko prav tako in huje! Naučim jo omreževati in uklinjati vojnike blagoslovljenega Tempa. — Semkaj, Damjan, spodi mi tega Žida skozi vrata — ustrelj ga, če bi se uprl ali vrnil. Z njegovo hčerjo bomo pa tako ravnali, kakor nam velevala krščanski zakon in naše vzvišeno dostojanstvo."

In tako so siloma spehali ubogega Izaka iz preceptorija; vse njegovo moledovanje je bilo zaman, se njegovih ponudb niso hoteli poslušati. Ni mu ostalo drugega, kakor vrniti se v rabijsko hišo in izkušati, da z njegovo pomočjo izve, kaj se obeta hčeri. Doslej je bil v strahih za njeno čast, poslej mu je bilo trepetati za njeno življenje.

Veliki mojster je med tem poklical templestowskega preceptorja predse.

TRIDESET ŠESTO POGLAVJE.

Albert Malvoisin, predsednik, ali — v jeziku reda — preceptor templestowske ustanove, je bil brat tistega Filipa Malvoisina, ki smo ga pri nekaj prilikah že omenili v tej povesti; kakor ta baron, je bil tudi on v tesni zvezi z Brianom de Bois-Guilbertom.

Med malopridnimi in razbrzdanimi ljudmi, kakršnih je bilo v templskem redu še preveč, je zavzel Albert Templestowski odlično mesto; od drznega Bois-Guilberta se je pa v toliko razlikoval, da je znal odevati svoje grehote in svoje častihlepje s plaščem hinavstva ter navzven kazati fanatičnost, ki jo je sam pri sebi preziral.

(Dalje prih.)

SIRITE AMER. SLOVENCA!

"Gorenjska"

To je knjiga, ki jo bo z velikim užtkom bral v ak Slovenec, kaj šele sinovi in hčere prekrasne romantične Gorenjske, ki tvorijo najlepši del slovenske, kakor tudi jugoslovanske zemlje.

Sinovi in hčere prelepe romantične Gorenjske, bodo v tej knjigi našli v besedi in sliki svoje mile rodne vasi, trga in mesta, svoja pestra gorenjska polja in livade in svoje divne lepe gorenjske gore in planine.

V knjigi je opisana zgodovina in sedanost skoro vseh gorenjskih mest, trgov in vasi.

KNJIGA "GORENJSKA"

ima nad 250 pokrajinskih slik, ki predstavljajo gorenjska mesta, trge in vasi, pestra polja in livade in divne gorenjske gore in planine.

AKO SO BILI GORENJCJI PONOSNI

na svojo lepo Gorenjsko dosedaj, bodo odsedaj ie bolj, ko jim bo ta lepa knjiga oživila sladke spomine na svoje prelepe domovinske kraje.

Knjiga je krasno delo in vsebuje skupno nad 350 strani, krasno ilustrirana s pokrajinskimi slikami prelepe Gorenjske. — **Stane \$2.00**

NAROČA SE OD:

Knjigarna Amerikanski Slovenec
1849 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILL.

Naročite jo, dokler je v zalogi!

Najzanimivejše vesti so v Amer. Slovincu; čitajte ga!

ALI VAS NADLEGUJE ŽELODEC, JETRA, LEDVICE in DROBOVJE? Čitajte, kar je rekel Mr. Krakovski: — Počutim se 100% boljše — moje bolečine v hrbtu, težave z ledvicami, zaprtje, so me mučili skozi pet let, toda odkar uporabljam DR. MICHEL'S ALL-HERB TONIC, resnično lahko rečem, — da sem popolnoma normalnega zdravlja. To izjavo podajam, da pomorem drugim, ki trpe vsled nerednosti na želodcu, jetrih, ledvicah in drobovju. — S spoštovanjem, vaš Kazimir Krakovski,

1944 W. Harrison St., Chicago, Ill. To je eno mnogih pism, ki jih dobivamo dnevno. Opišite nam svoje bolečine in prejeli boste brezplačni vzorec DR. MICHAEL'S ALL-HERB TONIC. Oglasi se, ali pišite še danes na DR. MICHAEL'S, 4745 So. Ashland Ave., 3342 W. 26th St., 1205 Milwaukee Ave.; ali pa na glavni urad 1643 W. North Ave., CHICAGO, ILL.

Kakovost Točnost
Poštenost
A. F. WARHANIK
— LEKARNA —
Posluje preko 32 let.
2158 West 22nd Street,
ogel Leavitt Street
CHICAGO, ILL.

NAJVIŠJI MOŠKI NA SVETU V vseh časih so živeli velikani. Na svetu najvišji mož se je rodil leta 1703 v Kajani. Ko je dorasel, je bil visok 3 metre. Dosegel je komaj starost 40 let. Čeravno je bil otrok revnih staršev, se je povzpел z razkazovanjem lastne velikosti do precejšnjega premoženja.

CENA - je predmet, katerega upoštevamo vsi. — Ermencov zavod se tega zaveda, ter nudi solidno postrežbo v vseh potrebah.

FRANK ERMENC
Pogrebni zavod
PHONE HANOVER 0876
1019 S. FIFTH ST. MILWAUKEE

7 Dni do Jugoslavije
Najhitrejša Parnika na Svetu
BREMEN ~ EUROPA
Izborna železniška zveza preko Cherbourgja.
Poseben vlak ob parniku v Bremerhavenu jamči najbolj pripravno potovanje v Ljubljano.
Tudi redna tedenska odplutja dobro znanih Lloydovih kabinskih parnikov
Pogodite se z lokalnim agentom. Zahtevajte Lloydove tikete, ki dajo najhitrejšo službo
NORTH GERMAN LLOYD
130 W. RANDOLPH ST. CHICAGO

AKO KONČNO TEMELJITO

vzamete v poštev vse okoliščine, boste prišli do zaključka, da je vaš denar v resnici siguren pri

KASPAR AMERICAN STATE BANK
1900 Blue Island Ave., Chicago, Illinois

PRVI SLOVENSKI POGREBNÍ ZAVOD V CHICAGO
Louis J. Žefran
1941 W. 22nd STREET, CHICAGO, ILL.
Phone Roosevelt 3408
Na razpolago noč in dan!
— Najboljši avtomobili za pogrebe, krste in ženitovanja. — Mrtvaška kapela na razpolago brezplačno. — Cene zmerne.

Telefon pisarne: Dearborn 9780 Tel. stanovanja: Pullman 4374
FRANK R. DRAŠLER
— SLOVENSKI ODVETNIK —
Opravlja vsa odvetniška dela.
77 West Washington Street
CHICAGO, ILLINOIS.

Iz mojega potovanja po Jugoslaviji

A. Grdina in dr. Fr. Trdan

Na glavni cesti, obdani z nehotimi obličji v Marijinih očeh, drevoredom košatih kostanjev, ki zro vanj polne resnobe, v izstopimo. Naša prva pot je v trpljenju tolikokrat orošene župnišče k Rev. Fr. Berniku, od solz in zato tako vabljuje in zaupanje budoče!

Nekaj posebnega je domžalski "Društveni dom". Sicer obstoja danes skoro v vsaki slovenski občini društveni dom, toda takih, kakoršen je domžalski, Slovenija ne premore veliko. V tej ponosni stavbi so nastanjene hranilnica in posojilnica, zadruga in lokalna kopališče in kapelica Matere božje.

"Mr. in Mrs. Grdina! Dobro došli! Čim dalje mlajši! Tako sem si mislil, ko sem v 'Slovenec' zagledal Vašo sliko in zdaj vidim, da slika ne vara."

"Hvala za tako laskav poklon! Tudi Vam, gospod župnik, se ne pozna, da smo se pred šestimi leti zadnjikrat videli."

"Kaj pa moji ameriški Domžalci?"

In zažgoleli smo kot otroci, ki se z vasi pripode v domačo hišo. V hipu bi vsak rad vse povedal, pa tudi vse izvedel. Kakor oče svoje otroke, tako ima prijazni gospod vse svoje farane tudi v tujini v vidiku. Vsakega pozna po imenu, za vsakega se zanima, za vsakega ima srce.

Domžale so danes svetovno znan obrtni kraj. Tu izdelujejo najlepše in najfinejše moške in ženske slamnike. Celo imenitne gospe po velikih svetovnih mestih se ponašajo z domžalskimi slamniki.

Izprva je cvetelo slamninarstvo le kot domača obrt. Spočelo se je pred dobrimi sto leti v bližnjem Ihanu, odkoder se je polagoma širilo v sosednje vasi kot St. Jakob, Mengeš in Domžale. Domačo obrt so pozneje izpodrinili stroji, ki so še danes v rabi. Z nastopom strojev je prešla slamninarska obrt tudi v tuja mesta: na Dunaj, v Budimpešto, Prago in celo v New York. Zato povsod naletiš na domžalske slamninarke. Pa domači gospod župnik je ponosen nanje. Tujina jih skoro nič ne prevzame. Tudi v velikih mestih ostanejo zveste Bogu in svojemu narodu. Zato je povsod lahko spoznati Domžalko. Neka prirojena in neprisiljena prijaznost ji odseva z obraza in vsega njenega vedenja.

"Mudimo?"
"Kaj še! Za prijatelja mora zmajati biti čas. Tudi še nismo nič prigriznili in trčili in si ogledali naših znamenitosti! Ali ne veste, da so Domžalci že dve leti tržani?"

V sprejemni sobi nas je že čakala prav okusna malca. Nato smo krenili v cerkev, posvečeno Mariji Vnebovzeti. Zdaj razumem, zakaj so Domžalci tako ponosni nanjo. Je res lepa! Marmornat glavni oltar s kipom Marije Vnebovzete, marmornata stranska oltarja sv. Jožefa in sv. Ane, marmornata prižnica, marmornata Pietta — žalostna Mati Božja z mrtvim Jezusom v naročju — vse sama umetniško dovršena dela! Rajsko lepo mora biti tu v majniku, ko žari kip Matere Božje v prelesnem sijaju nešteti elektrinih luči, rdečih, zelenih, rumenih, vijšnjevih.

"Pa tudi kapelice ne smemo pozabiti! Pobožno ljudstvo ima še danes do Marije s 'plaščem' posebno zaupanje." Vstopimo in poklekne. Pred nami umetno izrezan oltar, v njem pa čudodelna podoba Marije Pomočnice kristjanov. Vidimo skoro samo njen obraz, vse drugo je v cvetu in zahvalnih okraških. Pa vsega tega človek v prvem hipu skoro ne opazi. Njegov pogled

leži na Marijinih očeh, ki zro vanj polne resnobe, v trpljenju tolikokrat orošene župnišče k Rev. Fr. Berniku, od solz in zato tako vabljuje in zaupanje budoče!

Nekaj posebnega je domžalski "Društveni dom". Sicer obstoja danes skoro v vsaki slovenski občini društveni dom, toda takih, kakoršen je domžalski, Slovenija ne premore veliko. V tej ponosni stavbi so nastanjene hranilnica in posojilnica, zadruga in lokalna kopališče in kapelica Matere božje.

"Mr. in Mrs. Grdina! Dobro došli! Čim dalje mlajši! Tako sem si mislil, ko sem v 'Slovenec' zagledal Vašo sliko in zdaj vidim, da slika ne vara."

"Hvala za tako laskav poklon! Tudi Vam, gospod župnik, se ne pozna, da smo se pred šestimi leti zadnjikrat videli."

"Kaj pa moji ameriški Domžalci?"

In zažgoleli smo kot otroci, ki se z vasi pripode v domačo hišo. V hipu bi vsak rad vse povedal, pa tudi vse izvedel. Kakor oče svoje otroke, tako ima prijazni gospod vse svoje farane tudi v tujini v vidiku. Vsakega pozna po imenu, za vsakega se zanima, za vsakega ima srce.

Domžale so danes svetovno znan obrtni kraj. Tu izdelujejo najlepše in najfinejše moške in ženske slamnike. Celo imenitne gospe po velikih svetovnih mestih se ponašajo z domžalskimi slamniki.

Izprva je cvetelo slamninarstvo le kot domača obrt. Spočelo se je pred dobrimi sto leti v bližnjem Ihanu, odkoder se je polagoma širilo v sosednje vasi kot St. Jakob, Mengeš in Domžale. Domačo obrt so pozneje izpodrinili stroji, ki so še danes v rabi. Z nastopom strojev je prešla slamninarska obrt tudi v tuja mesta: na Dunaj, v Budimpešto, Prago in celo v New York. Zato povsod naletiš na domžalske slamninarke. Pa domači gospod župnik je ponosen nanje. Tujina jih skoro nič ne prevzame. Tudi v velikih mestih ostanejo zveste Bogu in svojemu narodu. Zato je povsod lahko spoznati Domžalko. Neka prirojena in neprisiljena prijaznost ji odseva z obraza in vsega njenega vedenja.